

[J. C. A. Larsen.]

nægte at godkende en Lærlingekontrakt. Et saadant Nævn undersøger, hvorvidt der er for mange Lærlinge i en Virksomhed, eller hvad det nu er, man har draget frem i de tidligere Forslag, og saa kan Nævnet nægte at godkende Kontrakten i den paa-gældende Virksomhed. Ja, det er det samme paa en anden Maade — ud fra mit Synspunkt i alt Fald. Jeg vil indrømme den højtærede Minister, at der sikkert er Læremestre, som ikke er saa gode, som de burde være, og der er sikkert ogsaa Læremestre, som holder for mange Lærlinge, men jeg vil ikke være med til at sætte et sort Stempel paa nogen Virksomhed. Jeg tror, det vilde være en Fejl at gøre det, saa meget mere som den gældende Lov — og selvfølgelig ogsaa det fremsatte Forslag til Lov — jo indeholder Bestemmelse om, at man, hvis Lærlingen i sin Læretid ikke har naaet et vist Maal, vil kunne gøre Ansvar gældende ved Voldgiftsretten.

Ministeren omtalte ret indgaaende de Arbejdskontrakter, som § 7 omhandler. Nu skal jeg ikke fordybe mig i disse Betragtninger — en saadan Drøftelse kan selvfølgelig bedst ske under Udvalgsbehandlingen —, men jeg maa ifølge den Opfattelse, jeg har, mene, at disse Kontrakter er noget for vidtgaaaende.

Bestemmelsen i den gældende Lovs § 6 om, at Lærlingen skal vise Mesteren Troskab, Lydighed og Ærbødighed, er ud-gaaet. Den højtærede Minister gjorde adskillige Bemærkninger herom ved Lovfor-slagets Fremsættelse, og det ærede Medlem Hr. Schrøder har nu ogsaa været inde derpaa. Det er maaske rigtigt, som den højtærede Minister udtalte, at en saadan Bestemmelse ikke længere har nogen stor praktisk Værdi — desværre. Men jeg for-staar ikke, hvorfor den højtærede Minister har ladet denne Bestemmelse udgaa, naar han dog i § 18 kræver, at Mesteren skal vaage over Lærlingens Opførsel og sædelige Forhold og værne ham mod umoralsk Paa-virkning. Det forlanger man af Mesteren, men Bestemmelsen om Lydighed og Ærbødighed fra Lærlingens Side stryger man af Loven.

I § 11 omtales Læreprøver. Jeg kan tilsige Ministeren al mulig Støtte fra vor Side til i saa stor Udstrækning som muligt at faa indført tvungen Læreprøve i alle Fag.

Bestemmelserne i § 12, som omhandler Undervisning i Dag- og Aftenskoler, fore-kommer mig at være for vidtgaaaende i de Krav, der stilles til Mesteren, men herom vil der jo kunne forhandles i Udvalget.

Jeg skal forbigaa en Række af Para-grafferne, da en hel Del af dem er Gen-gangere, og da de Ændringer, der er fore-taget i de øvrige, ikke er af saa stor Betyd-ning. Jeg vender mig da til § 20, som indeholder Reglerne for Tilsynet med Lærlinge-væsenet. Den højtærede Minister foreslaar her, at der Landet over oprettes en Række Lærlingenævn, og i de følgende Paragraffer træffes Bestemmelse om disse Lærlingenævns Sammensætning og deres Myndighed. I de tidligere Lovforslag hed det Lærlingekom-missioner, nu har den højtærede Minister lavet Navnet om til Lærlingenævn. For mig har Navnet ingen Betydning. Men jeg maa jo sige, at det for mig afgørende i denne Sag er Sammensætningen af disse Nævn. De er ifølge Lovforslaget alt for komplicerede, alt for indviklede, og der lægges alt for stor Myndighed i Nævnenes Hænder. Dette gæl-der i nogen Maade ogsaa de i § 25 foreslaaede Læreprøvekommissioner. Det forekommer mig at være et alt for stort Maskineri at stille paa Benene til ingen Nytte og nærmest til Skade. Jeg indrømmer, at — og her kommer jeg desværre til at give den højt-ærede Minister den Indrømmelse om det ideale —, jeg indrømmer, at den bestaaende Ordning ikke er ideel, og jeg har ved tid-ligere Behandlinger af Lovforslag om Lær-lingeforholdet givet Udtryk for disse An-skuelser. Jeg bebrejder Ledelsen af Fælles-repræsentationen for Industri og Haand-værk, som jo er forgrenet over hele Landet, at denne store Sammenslutning ikke har sat meget stærkere ind paa at gennemføre en rationel Ordning for Svendeprøvebedom-melsens Vedkommende og derved har skabt Grundlaget for det Organ, som nu den højt-ærede Minister anser for det eneste salig-gørende i Fremtiden. Fællesrepræsentati-onen for Industri og Haandværk har For-greninger over hele Landet og vilde ved en rationel Ordning kunne have stillet disse Organer paa Benene alt for længe siden og kunnet faa det indrettet saaledes, at der var blevet en Samvirken mellem disse og den højtærede Minister. Var det sket, havde vi maaske kunnet undgaa at faa dette For-slag om Lærlingenævn og Læreprøvekom-missioner. En Ordning, som gjaldt for hele Landet og var bygget op af Haandværkets og Industriens egne Folk, vilde blive mødt med Tilfredshed og Forstaaelse Landet over, men et tilsynsførende Organ, paatvunget af Lovgivningsmagten, vil overalt blive mødt med Bitterhed og Modstand indenfor Haand-værkerkredse. Saadan ser jeg paa det. Og hvis Kravet om stærk Udvidelse af Svende-prøvesystemet finder Tilslutning, hvad jeg